

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย
เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพ ในรายวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Learning Management Using Scaffolding Techniques and Contemporary Social Issues
to Promote Communication Competency and Respectful Mind in Thai Language
Course for Grade 12 Students

พิชชาภา ตริยกุล^{1*}, คะเนยะ อ่อนนาง² และ สมเกียรติ อินทสิงห์³

Pitchapa Triyakul^{1*}, Kaneya Oonnang² and Somkiart Intasingh³

¹นักศึกษาศาสาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹Graduate in Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

²อาจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

²Dr. of Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

³รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³Associate Professor Dr. of Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

*Corresponding author, E-mail: pitchapa_tri@cmu.ac.th

(Received: May 13, 2025; Revised: June 9, 2025; Accepted: June 10, 2025)

วารสารหลักสูตรและการสอน มช. บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 2) เพื่อศึกษาจิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสาร และแบบประเมินจิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบ t-test มีผลการศึกษาพบว่า 1) สมรรถนะการสื่อสารของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย ในภาพรวมอยู่ในระดับสามารถ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) จิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย นักเรียนมีจิตรู้เคารพอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์

คำสำคัญ: เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง, ประเด็นสังคมร่วมสมัย, สมรรถนะการสื่อสาร, จิตรู้เคารพ

ABSTRACT

This independent study aimed to 1) study the Communication competency in Thai language course for Grade 12 Students after learning management using Scaffolding techniques and Contemporary social issues, compared to the 70 percent criterion. and 2) study the Respectful mind of Grade 12 Students after learning management using Scaffolding techniques and Contemporary social issues, compared to the 70 percent criterion. The sample group consisted of 28 students from Mathayomsuksa 6/2 studying in the second semester of the 2024 academic year at ChaeHomWittaya School, selected through cluster random sampling. The instruments of this study included learning management plan using Scaffolding techniques and Contemporary social issues, Assessment tools included a communication competency assessment, and a Respectful mind assessment form for Grade 12 Students. Data were analyzed using calculating averages, standard deviation and t-test. The results revealed that: 1) The Communication competency for Grade 12 Students after learning management using Scaffolding techniques and Contemporary social issues, students demonstrated an overall Communication competency at the competent level. The post-learning Communication competency assessment results were significantly 70 percent higher than the specified criterion at the .05 level, which met the established assessment criteria; and 2) The Respectful mind of Grade 12 Students after learning management using Scaffolding techniques and Contemporary social issues, indicating that students had Respectful minds at the highest level, which surpassed the 70 percent criterion.

Keywords: Scaffolding Techniques, Contemporary Social Issues, Communication Competency, Respectful Mind

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.
บทนำ

โลกยุคปัจจุบันเป็นโลกในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ส่งผลกระทบต่อในหลายมิติโดยเฉพาะด้านการศึกษา การเปลี่ยนแปลงทางด้านข้อมูลสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้คนขาดความรอบครอบ ละเลยในการไตร่ตรองพินิจพิเคราะห์สื่อและสารที่ได้รับเข้าและส่งออก ดังนั้นสมรรถนะการสื่อสารจึงเป็นสมรรถนะที่โลกแห่งการศึกษาในยุคนี้ให้ความสำคัญดังที่ วิจารณ์ พานิช (2558) ได้กล่าวว่า สมรรถนะการสื่อสาร เป็น 1 ในหัวใจของการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งนักเรียนทุกคนควรต้องเรียนรู้ เพื่อให้สามารถก้าวทันโลกและใช้ชีวิตได้อย่างราบรื่นสอดคล้องกับ ธนาธิป แสงเงิน (2567) ที่ได้กล่าวว่า สมรรถนะการสื่อสารเป็นสมรรถนะสำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ ความเข้าใจ การแก้ปัญหาาร่วมกันผ่านกลวิธีการสื่อสารอย่างฉลาดรู้ สร้างสรรค์ มีพลัง โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้การส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารยังมีส่วนในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดสมรรถนะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนไม่เพียงแต่ต้องมีการรับรู้ข้อมูลจากภายนอก นักเรียนยังต้องมีการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้งห้ารวมถึงการรับรู้ทางใจ อันได้แก่ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งเป็นการรับรู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสัมพันธภาพของมนุษย์ระหว่างตนเองกับโลกภายนอก ซึ่งการรับรู้ทางใจอย่างหนึ่งที่สำคัญคือการมีจิตรู้เคารพ ซึ่งเป็นความรู้สึกทางจิตใจ ที่แสดงออกถึงการเปิดใจรับฟัง ทำความเข้าใจ ยอมรับและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่นที่แตกต่างจากของตนเองและเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง และความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม รวมถึงสามารถปรับตัว

เพื่อทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถและมีความเข้าใจในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนควรเรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นสังคมร่วมสมัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ค้นคว้า จนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และสามารถปรับตัวกับสถานการณ์โลกได้ทัน และมีพื้นฐานที่ดีในการดำเนินชีวิตในสังคม

ผู้ศึกษาปฏิบัติการสอนรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับสมรรถนะการสื่อสาร เห็นได้จากนักเรียนมีผลคะแนนจากการคัดกรองการอ่านและการเขียน พฤติกรรมการรับสารและส่งสาร รวมถึงการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้พบว่านักเรียนไม่ให้ความสนใจกับการรับสารหรือเอกสารที่มีเนื้อหาจำนวนมาก ไม่ให้ความร่วมมือในการเขียนตอบแบบฝึกหัดและข้อสอบอัตนัย มีการใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ล้อเลียน โดยเขียนลงในผลงานหรือในสื่อสังคมออนไลน์ จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง (Scaffolding) ที่ครูผู้สอนมุ่งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ภายใต้การคำนึงถึงพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development : ZPD) ที่กล่าวถึงช่องว่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่จริงกับระดับพัฒนาการที่นักเรียนมีศักยภาพจะไปถึงได้ ดังนั้นการใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้งจึงช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาสมรรถนะตามศักยภาพที่นักเรียนจะไปถึงได้ ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้นักเรียนไปถึงระดับที่ต้องการได้อย่างเป็นระบบในช่วงแรกและค่อย ๆ ลดความช่วยเหลือลงเมื่อนักเรียนมีความสามารถมากขึ้น จนกระทั่งสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัย (กมล โพธิเย็น, 2547; มยุรา กล่อมเจริญ, 2559; นภัก วุ่นกลัด, 2565) ที่พบว่าเทคนิคสเกฟโฟลดิ้งช่วยพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารได้ อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา ผู้ศึกษาพบว่า ในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนมักใช้คำหยาบคายในการสนทนา ใช้คำพูดรุนแรง ล้อเลียนและรังแกบุคคลที่อ่อนแอกว่า ไม่คำนึงถึงบุคคลอื่น ไม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมถึงไม่เข้าใจถึงพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลที่มีศาสนาหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่มีจิตรู้เคารพเท่าที่ควร เนื่องจากจิตรู้เคารพเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังที่ Gardner (2006) ได้ให้ความหมายของจิตรู้เคารพ หมายถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน ให้เกียรติและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มคน รวมถึงเปิดใจที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเอง สอดคล้องกับผการัตน์ ไยทอง (2559) ที่กล่าวว่า จิตรู้เคารพคือ ความสามารถที่แสดงออกถึงการปฏิบัติกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ ให้เกียรติเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งความรู้และความสามารถเพื่อปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจากความหมายของจิตรู้เคารพข้างต้น แสดงให้เห็นว่า จิตรู้เคารพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสัมพันธภาพของมนุษย์ระหว่างตนเองกับโลกภายนอก รวมถึงช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุขภายใต้การให้เกียรติและมีความเคารพทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเลือกนำประเด็นสังคมร่วมสมัย ที่เป็นเรื่องราวใกล้ตัวนักเรียนและเป็นกระแสที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 อันได้แก่ประเด็นสิ่งแวดล้อม ประเด็นในโรงเรียน และประเด็นความแตกต่างระหว่างบุคคล มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้งเพื่อส่งเสริมจิตรู้เคารพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่เกิดขึ้นในสังคมและรู้เท่าทันสถานการณ์ในสังคมมากขึ้น เนื่องจากประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นประเด็นที่มีผลกระทบและเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสังคม (นิพัทธา อินทรักษา, 2560; ปณิชา เดชโรจนัย, 2566) ดังนั้นการนำประเด็นสังคมร่วมสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้จึงเป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์ บทอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความคิดจากเรื่องราวใกล้ตัวไปสู่การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพของนักเรียน โดยประเด็นสังคมร่วมสมัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาจิตรู้เคารพของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัย (มณฑิรา อังน้อย, รัชฎาภรณ์ ทองถาวร และไพบุลย์ อุปันโน, 2561; รัชพงษ์ เงินดี, 2566) ที่แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดขึ้นสามารถส่งเสริมจิตรู้เคารพของนักเรียนได้ ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการอาศัยอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ครูจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพ เนื่องจากสมรรถนะการสื่อสาร ถูกจัดเป็นสมรรถนะหลักของหลักสูตรฐานสมรรถนะและเป็นจุดเริ่มต้นของการรับและส่งสารจากตัวนักเรียนไปสู่สังคม มีความสำคัญและเป็นสมรรถนะสำคัญที่จะทำให้นักเรียนดำรงอยู่ในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนควรมีจิตรู้เคารพ (Respectful Mind) ด้วย เพื่อให้สามารถสื่อสารและดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา ผู้ศึกษาจึงมีความต้องการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพ ในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้นักเรียนเกิดสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพ และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้ในการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมยุคปัจจุบันที่มีความแตกต่าง หลากหลายได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาจิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้นิยามคำศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. **การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง** หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนานักเรียนทีละขั้น โดยเริ่มจากสิ่งที่ยากไปหาง่าย จากซับซ้อนน้อยไปหาซับซ้อนมาก และลดความช่วยเหลือลง จนนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยใช้ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ที่ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. **ประเด็นสังคมร่วมสมัย** หมายถึง สารที่นำมาใช้เป็นสื่อในบทอ่าน เป็นเรื่องราวใกล้ตัวนักเรียน สถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนอย่างกว้างขวาง และอยู่ในความสนใจของคนในสมัยนั้น ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต รวมถึงเป็นประเด็นสังคมในศตวรรษที่ 21 โดยครูเป็นผู้กำหนดประเด็นและคัดเลือกบทอ่าน ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ ประเด็นสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พลังงานทดแทน ไฟป่า PM 2.5 ประเด็นในโรงเรียน ได้แก่ กฎ ระเบียบ ทรงผม เครื่องแต่งกาย และประเด็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ ชาติพันธุ์ ความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ให้นักเรียนได้อ่านบทอ่านที่มีประเด็นสังคมร่วมสมัยในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจ รับรู้ มีจิตรู้เคารพและมีความพร้อมในการอาศัยอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

3. **การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย** หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ขั้นตอน โดยใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัย เป็นสื่อในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักและรับรู้ถึงประเด็นสังคมร่วมสมัย มีขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กระตุ้นคิดเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนา ในขั้นนี้ครูจะมีบทบาทในการช่วยคิดคำถามหรือหัวข้อ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นสังคมร่วมสมัย เพื่อให้นักเรียนได้กระตุ้นความคิดของนักเรียนก่อนการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้าตัวอย่าง ในขั้นนี้ครูจะมีบทบาทในการช่วยเลือกตัวอย่างหรือบทอ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นตัวอย่างให้นักเรียน โดยครูจะเลือกตัวอย่างที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นสังคมร่วมสมัย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งตัวอย่างของการสื่อสารและประเด็นสังคมร่วมสมัยพร้อมกัน นอกจากนี้ครูยังให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม โดยนักเรียนจะได้ศึกษาตัวอย่าง วิเคราะห์ตัวอย่าง และสรุปความรู้ที่ได้จากตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 แนะนำแนวทางปฏิบัติรายบุคคล ในขั้นนี้ครูจะมีบทบาทในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเสริมแรงทางบวกให้แก่นักเรียนในขณะที่นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูมอบหมายเป็นรายบุคคล โดยใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นหัวข้อในการปฏิบัติรายบุคคล

ขั้นที่ 4 สร้างผลงานขานานุกรณการสื่อสาร ในขั้นนี้ครูจะลดบทบาทลง โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมหรือสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเองโดยใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นหัวข้อในการสร้างผลงาน และเมื่อเสร็จแล้ว นักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนกับเพื่อนเพื่อประเมินผลงานของตนเองและรับฟังข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 5 สรุปผลการปฏิบัติให้ข้อมูลย้อนกลับ ในขั้นนี้ครูลดบทบาทในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ นักเรียนมีอิสระในการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารที่เกิดขึ้นรวมถึงประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ได้เรียนรู้และสรุปภาพรวมของการประเมินผลงานที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งร่วมกันพิจารณาจุดเด่นและข้อควรปรับปรุงของผลงานหรือชิ้นงานของตนเองร่วมกัน เพื่อให้ นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์

4. สมรรถนะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการรับสารและส่งสารผ่านสื่อที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจข้อมูลได้ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร โดยผู้ส่งสารต้องสื่อสารกับบุคคลที่มีความต่างอย่างเห็นอกเห็นใจได้อย่างเหมาะสม รู้สึกร่วมและเข้าใจความรู้สึกต่อบุคคลที่มีความต่างจากตนเองได้ โดยอาศัยองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารของ CBE Thailand (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ประกอบด้วย 1) การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นการรับสาร ตีความสารและสามารถนำสารมาใช้พัฒนาตนเองและสังคม 2) การรับส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ผ่านวิธีการและสื่อที่หลากหลาย บนพื้นฐานความเข้าใจในบริบทสังคมที่มีความคิดและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทั้งในระดับชุมชน ชาติ และสากล 3) การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ทั้งการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา วัดได้โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นโดยอิงตามเครื่องมือประเมินสมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. จิตรู้เคารพ หมายถึง ลักษณะแนวโน้มทางความรู้สึก จิตใจ ที่ทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่จะแสดงออกทางกาย วาจา ใจที่แสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน ให้เกียรติ ยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดใจรับฟัง ทำความเข้าใจ ยอมรับและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่นที่แตกต่างจากของตนเอง และเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง และความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม รวมถึงสามารถปรับตัวเพื่อทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยผู้ศึกษาสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตรู้เคารพได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีเมตตา คิดเชิงบวกและแสดงออกอย่างให้เกียรติ 2) ยอมรับและทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม 3) สามารถทำงานร่วมกับคนที่มีความแตกต่างกันได้ 4) รับฟังความคิดของบุคคลอื่นที่แตกต่างกับความคิดของตนเองอย่างเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น 5) เข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างบุคคลและสังคมรวมถึงตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา วัดได้โดยใช้แบบประเมินจิตรู้เคารพที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. นักเรียนได้รับการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพ ซึ่งทำให้นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสันติสุข
2. ครูผู้สอนได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพให้กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนสูงขึ้น
3. สถานศึกษาได้แนวทางในการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพ ผ่านการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย

วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษากำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จำนวน 6 ห้อง รวมทั้งสิ้น 153 คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ จำนวน 1 ห้อง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเป็นหน่วยในการสุ่ม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ อิงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และสาระการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

รวมทั้งอิงตามสมรรถนะการสื่อสาร ในหลักสูตรฐานสมรรถนะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) โดยเลือกใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้และได้ศึกษาเรียนรู้ โดยเป็นหัวข้อเกี่ยวกับสถานการณ์และประเด็นสังคมร่วมสมัยที่จะช่วยส่งเสริมจิตรู้เคาพของนักเรียน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย

ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคาพ ในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง โดยผู้ศึกษาได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ใน 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ ส่วนกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และส่วนการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีคุณภาพในระดับมากที่สุดทุกแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.81 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 โดยมีรายละเอียดหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้แยกเป็นรายแผน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายละเอียดหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้แยกเป็นรายแผน

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	เทคนิคสภาพโพลติง 5 ขั้นตอน	การใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัย	ประเด็นสังคมร่วมสมัย ที่นำมาใช้เป็นสื่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พลังงานสิ่งแวดล้อม	3 ชั่วโมง	ขั้นที่ 1 กระตุ้นคิดเพื่อ พิชิตเป้าหมายการพัฒนา	ใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็น หัวข้อในการกระตุ้นคิด	ประเด็นสิ่งแวดล้อม (พลังงานทดแทน)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เตรียมพร้อมไฟฟ้า	3 ชั่วโมง	ขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้า ตัวอย่าง	ใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็น เนื้อหาที่สอดแทรกในตัวอย่าง	ประเด็นสิ่งแวดล้อม (ไฟฟ้า PM 2.5)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง จรรยาตีมาระเบียบ	3 ชั่วโมง	ขั้นที่ 3 แนะนำแนวทาง ปฏิบัติรายบุคคล	ใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็น หัวข้อในการปฏิบัติรายบุคคล	ประเด็นในโรงเรียน (กฎระเบียบ)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เฝ้ายพร้อมแต่งกายงาม	3 ชั่วโมง	ขั้นที่ 4 สร้างผลงาน ขำนาญการสื่อสาร	ใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็น หัวข้อในการสร้างผลงาน	ประเด็นในโรงเรียน (ทรงผม เครื่องแต่งกาย)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความแตกต่างมหัศจรรย์	3 ชั่วโมง	ขั้นที่ 5 สรุปผล การปฏิบัติให้ข้อมูล ย้อนกลับ	สรุปประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ได้ เรียนรู้	ประเด็นความแตกต่าง ระหว่างบุคคล (ชาติพันธุ์ ความหลากหลายทางเพศ)

2. แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกและแบบอัตนัยเขียนตอบ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนตามองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร ได้แก่ 1) การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบปรนัยจำนวน 2 ข้อ และเป็นแบบอัตนัยจำนวน 6 ข้อ รวม 20 คะแนน 2) การรับส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง จำนวน 11 ข้อ เป็นแบบปรนัยจำนวน 8 ข้อ และเป็นแบบอัตนัยจำนวน 3 ข้อ รวม 20 คะแนน และ 3) การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบอัตนัย รวม 20 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ 60 คะแนน ซึ่งผู้ศึกษาได้นำแบบประเมินฯ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของวัตถุประสงค์และเกณฑ์การประเมินพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ทุกข้อ แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องและสามารถใช้ได้ทุกข้อ

3. แบบประเมินจิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ สำหรับครูประเมินนักเรียน โดยมีการประเมินแบ่งเป็น 5 ส่วน ส่วนละ 6 ข้อ ตามองค์ประกอบของจิตรู้เคารพ ได้แก่ 1) มีเมตตา คิดเชิงบวกและแสดงออกอย่างให้เกียรติ 2) ยอมรับและทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม 3) สามารถทำงานร่วมกับคนที่มีความแตกต่างกันได้ 4) รับฟังความคิดของบุคคลอื่นที่แตกต่างกับความคิดของตนเองอย่างเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น และ 5) เข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างบุคคลและสังคมรวมถึงตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยผู้ศึกษาได้นำแบบประเมินจิตรู้เคารพฯ นี้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับตัวแปรของการศึกษาพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ทุกข้อ แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องและสามารถใช้ได้ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตศึกษาและเก็บข้อมูลนักเรียน โรงเรียนแจ่มวิทยา จากสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนำส่งที่โรงเรียนแจ่มวิทยา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ให้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดการเรียนรู้วันละ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 5 วัน ในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ.2568

3. ดำเนินการประเมินสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคารพของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารเป็นเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) และดำเนินการประเมินจิตรู้เคารพของนักเรียนหลังเรียน โดยครูเป็นผู้ประเมินจิตรู้เคารพของนักเรียนตามแบบประเมินจิตรู้เคารพ โดยครูใช้การสังเกตพฤติกรรมและการศึกษาผลจากบันทึกหลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการประเมิน

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล แปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยนำผลคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและอภิปรายผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ แปลผล ค่าสถิติทดสอบ t-test และเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยอิงจากเกณฑ์การประเมินของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) โดยมีรายละเอียดการกำหนดเกณฑ์แปลผลเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ ดังนี้

ร้อยละ 76 – 100 หมายถึง มีสมรรถนะการสื่อสารในระดับเหนือความคาดหวัง

ร้อยละ 51 – 75 หมายถึง มีสมรรถนะการสื่อสารในระดับสามารถ

ร้อยละ 26 – 50 หมายถึง มีสมรรถนะการสื่อสารในระดับกำลังพัฒนา

ร้อยละ 0 – 25 หมายถึง มีสมรรถนะการสื่อสารในระดับเริ่มต้น

2. การวิเคราะห์จิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ แปลผล และเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งในการแปลผลได้นำผลมาเทียบกับเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) โดยมีรายละเอียดการกำหนดเกณฑ์แปลผลเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ ดังนี้

ร้อยละ 80 – 100 หมายถึง มีจิตรู้เคารพอยู่ในระดับมากที่สุด

ร้อยละ 60 – 79 หมายถึง มีจิตรู้เคารพอยู่ในระดับมาก

ร้อยละ 40 – 59 หมายถึง มีจิตรู้เคารพอยู่ในระดับปานกลาง

ร้อยละ 20 – 39 หมายถึง มีจิตรู้เคารพอยู่ในระดับน้อย

ร้อยละ 0 – 19 หมายถึง มีจิตรู้เคารพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาศมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n=28)

องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	เทียบเกณฑ์ร้อยละ 70	แปลผลระดับ	df	t	p
1. การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ	20	14.04	3.79	70.18	ผ่าน	สามารถ	27	0.06	0.00*
2. การรับส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง	20	14.21	1.79	71.07	ผ่าน	สามารถ	27	0.62	0.00*
3. การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร	20	15.54	3.11	77.68	ผ่าน	เหนือความคาดหวัง	27	2.62	0.00*
คะแนนรวม	60	43.79	7.09	72.98	ผ่าน	สามารถ	27	1.34	0.00*

*p<.05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย นักเรียนมีระดับสมรรถนะการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีระดับสมรรถนะการสื่อสารอยู่ในระดับสามารถ ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวม 43.79 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.09 คิดเป็นร้อยละ 72.98 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์

2. ผลการศึกษาคิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คิตรู้เคารพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n=28)

องค์ประกอบของคิตรู้เคารพ	ผลการประเมินโดยครู					
	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	เทียบเกณฑ์	แปลผล
1. มีเมตตา คิดเชิงบวกและแสดงออกอย่างให้เกียรติ	5	4.24	0.50	84.80	ผ่าน	มากที่สุด
2. ยอมรับและทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม	5	4.63	0.47	92.60	ผ่าน	มากที่สุด
3. สามารถทำงานร่วมกับคนที่มีความแตกต่างกันได้	5	4.46	0.53	89.20	ผ่าน	มากที่สุด
4. รับฟังความคิดของบุคคลอื่นที่แตกต่างกับความคิดของตนเองอย่างเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	5	4.49	0.53	89.80	ผ่าน	มากที่สุด
5. เข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างบุคคล และสังเคราะห์ถึงตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา	5	4.58	0.48	91.60	ผ่าน	มากที่สุด
รวม	25	22.40	0.40	89.60	ผ่าน	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า จิตรู้เคาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ในภาพรวม พบว่านักเรียนมีผลการประเมินจิตรู้เคาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนจิตรู้เคาพในภาพรวม 22.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คิดเป็นร้อยละ 89.60 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์

อภิปรายผลการศึกษา

ผู้ศึกษาขออภิปรายผลการศึกษาโดยจำแนกประเด็น ดังนี้

1. สมรรถนะการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 นักเรียนมีระดับสมรรถนะการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีระดับสมรรถนะการสื่อสารอยู่ในระดับสามารถ ผู้ศึกษาขอแบ่งประเด็นอภิปรายเป็นรายองค์ประกอบ ดังนี้

1.1 องค์ประกอบที่ 1 การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ พบว่า ในองค์ประกอบที่ 1 นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารอยู่ในระดับสามารถ มีคะแนนเฉลี่ย 14.04 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่าผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ขั้นตอน โดยเฉพาะในขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้าตัวอย่างที่ครูมีบทบาทในการช่วยเหลือนักเรียน โดยครูจะช่วยเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสังคมร่วมสมัย เพื่อนำมาใช้เป็นตัวอย่างในการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารให้นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งตัวอย่างของการสื่อสารและประเด็นสังคมร่วมสมัยพร้อมกัน สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารในองค์ประกอบที่ 1 ได้ ดังที่ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง เทคนิคสแกฟโฟลด์ว่า มีลักษณะเด่นในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ โดยมีพื้นฐานสำคัญมาจากแนวคิดของ Vygotsky เกี่ยวกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development : ZPD) ที่กล่าวถึงช่องว่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่จริงกับระดับพัฒนาการที่นักเรียนมีศักยภาพจะไปถึงได้ ซึ่งหากครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนก็จะสามารถพัฒนาสมรรถนะต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับ เกศแก้ว คงคล้าย (2562) ; กุหลาบ ขำขันมะลี (2565) ; นภัก วุ่นกลัด (2565) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ว่า ผู้สอนจัดลำดับความยากง่ายของบทเรียน โดยจัดลำดับจากเรื่องที่ง่ายไปสู่เรื่องที่ยากและใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ เช่น การตั้งคำถาม การกระตุ้นความคิด การสาธิต และการบอกใบ้ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาการรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ รวมถึงมีการใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างบทเรียนกับชีวิตจริง สอดคล้องกับที่ นิพัทธา อินทรักษา (2560) ได้กล่าวว่า ประเด็นสังคมร่วมสมัยมีความเชื่อมโยงกับบุคคล ดังนั้นการเลือกประเด็นสังคมร่วมสมัยที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ อันได้แก่ ประเด็นสิ่งแวดล้อม ประเด็นในโรงเรียน และประเด็นความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าถึงและเข้าใจสมรรถนะการสื่อสารในบริบทสังคมมากขึ้น

1.2 องค์ประกอบที่ 2 การรับส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง พบว่า ในองค์ประกอบที่ 2 นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารอยู่ในระดับสามารถ มีคะแนนเฉลี่ย 14.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.07 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่าผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย ออกแบบอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะในขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้าตัวอย่าง ที่ครูได้มีบทบาทในการช่วยเหลือนักเรียนในการให้ตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนได้รับสารจากตัวอย่างขั้นที่ 3 แนะนำแนวทางปฏิบัติรายบุคคล ที่ครูให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียน ขั้นที่ 4 สร้างผลงานขำนาญการสื่อสาร ที่ครูลดบทบาทลง โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นที่ 5 สรุปผลการปฏิบัติให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่ครูให้นักเรียนได้มีอิสระและมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน

และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า ในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการรับส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจ และเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้จากการนำเสนอประเด็นสังคมร่วมสมัยมาใช้เป็นสื่อในบทอ่าน โดยเฉพาะประเด็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ ประเด็นชาติพันธุ์ ความหลากหลายทางเพศได้ช่วยให้นักเรียนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการเคารพความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง สอดคล้องกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ตามระดับสมรรถนะการสื่อสารในระดับสามารถว่า รับและส่งสารที่มีความซับซ้อนและมีนัยแฝงผ่านสื่อที่หลากหลาย โดยปราศจากอคติ ติความ วิเคราะห์ วิพากษ์ จุดเด่น จุดด้อย ประเมินคุณค่าของสารนั้นได้ลึกซึ้ง มีพฤติกรรมทางกาย วาจาและใจในการสื่อสารกับบุคคลที่มีความแตกต่างอย่างเห็นอกเห็นใจได้อย่างเหมาะสม รู้สึกร่วมและเข้าใจความรู้สึกต่อบุคคลที่มีความต่างจากตนเอง มีกลยุทธ์ในการผลิตสื่อและสื่อสารผ่านสื่อหลากหลายประเภทได้อย่างมีศิลปะและมีพลังด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility)

1.3 องค์ประกอบที่ 3 การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร พบว่า ในองค์ประกอบที่ 3 นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารอยู่ในระดับเหนือความคาดหวัง มีคะแนนเฉลี่ย 15.54 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.68 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่าผ่านเกณฑ์ โดยองค์ประกอบที่ 3 นี้ เป็นองค์ประกอบที่นักเรียนมีคะแนนการประเมินสมรรถนะสูงที่สุดใน 3 องค์ประกอบ และเป็นองค์ประกอบเดียวที่อยู่ในระดับเหนือความคาดหวัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน โดยครูมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ในการคิดคำถามและหัวข้อเพื่อช่วยกระตุ้นคิดโดยใช้คำถามที่นำเสนอใจกระตุ้นความคิดนักเรียน จากนั้นในขั้นที่ 2 ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนโดยการเลือกตัวอย่างบทอ่าน เป็นการให้ตัวอย่างแก่นักเรียน ขั้นที่ 3 ครูเริ่มลดการช่วยเหลือลงโดยเหลือเป็นการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียนรายบุคคล จากนั้นในขั้นที่ 4 ครูลดความช่วยเหลือลงโดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและสร้างชิ้นงานด้วยตนเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นที่ 5 ครูให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดและภาพรวมของการประเมินที่เกิดขึ้นรวมถึงให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและรู้จักการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้องกับ มยุรา กล่อมเจริญ (2559) ที่ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ของเทคนิคสเกฟโฟลด์ดิ้งว่า ในการที่ครูผู้สอนคอยประคอง แก้ไขให้ข้อมูลย้อนกลับ จะช่วยให้นักเรียนรู้ว่าตนทำอะไรได้แล้วและสิ่งใดที่ควรพัฒนาแก้ไข สอดคล้องกับ พิระพล ชูศรีโหม (2563) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ดิ้งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ นกัศ วุ่นกลัด (2565) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ดิ้งช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ ทั้งนี้พบว่าการใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะประเด็นสิ่งแวดล้อม ประเด็นในโรงเรียน และประเด็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่ล้วนเป็นประเด็นที่มีผลกระทบต่อสังคมและต้องการการสื่อสารที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สอดคล้องกับที่ นิพัทธา อินทรักษา (2560) ได้กล่าวว่า ประเด็นสังคมมักมีความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนกับสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่อกลุ่ม ซึ่งประเด็นเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และตระหนักถึงผลกระทบของการสื่อสารต่อสังคม ดังนั้นจากการศึกษาผลการประเมินสมรรถนะการสื่อสารในองค์ประกอบที่ 3 ได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยในการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการดำรงชีวิตในยุคสังคมข้อมูลข่าวสารที่มีความซับซ้อนและเต็มไปด้วยความท้าทายในปัจจุบัน

จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับสามารถ ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 องค์ประกอบ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย มีการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์ขึ้น เห็นได้จากคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการเลือกเนื้อหา บทอ่านและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ บรรวดีนครินทร์ (2559) ที่ได้กล่าวว่าการเลือกสรรเนื้อหาบทเรียนควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ อินทสิงห์ (2558) ที่ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาชุดฝึกสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้ง แล้วพบว่า นักเรียนทุกคนชอบการฝึกในรูปแบบนี้ และมีสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ดีขึ้นในทุกสมรรถนะที่ได้รับการฝึก จึงจะเห็นได้ว่า การเลือกเนื้อหา บทอ่านและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้แก่ นักเรียนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสมรรถนะได้

2. จิตรู้เคาฟของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 มีผลการประเมินจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวม 22.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คิดเป็นร้อยละ 89.60 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้ผู้ศึกษาขอแบ่งประเด็นอภิปรายผลเป็นรายองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบที่ 1 มีเมตตา คิดเชิงบวกและแสดงออกอย่างให้เกียรติ มีผลการประเมินจิตรู้เคาฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ซึ่งเมื่อแปลผลถือว่านักเรียนมีจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้ขึ้น โดยเฉพาะในขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้าตัวอย่าง ครูมีบทบาทในการให้นักเรียนได้ศึกษาตัวอย่าง และเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ปฏิบัติกิจกรรมในรูปแบบของกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งมีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกอย่างมีเมตตา คิดเชิงบวกและให้เกียรติผู้อื่น ทั้งนี้พบว่า การใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการคัดเลือกเนื้อหาและนำเสนอปัญหาในประเด็นสังคมร่วมสมัย สามารถช่วยปลูกฝังแนวคิดของความเมตตาได้ เห็นได้จากความพยายามที่จะช่วยเหลือและเข้าใจผู้อื่น รวมถึงการคิดเชิงบวกที่ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและนำไปสู่การแสดงออกอย่างให้เกียรติ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Gardner (2006) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาจิตแห่งความเคารพว่า ประกอบด้วย 1) การทำงานร่วมกันในการพัฒนาจิตรู้เคาฟ 2) การเคารพสิทธิมนุษยชน 3) ความเมตตา และ 4) การคิดทางบวก

2.2 องค์ประกอบที่ 2 ยอมรับและทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม มีผลการประเมินจิตรู้เคาฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ซึ่งเมื่อแปลผลถือว่านักเรียนมีจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่า องค์ประกอบที่ 2 นี้ เป็นองค์ประกอบที่มีค่าคะแนนการประเมินสูงที่สุด จาก 5 องค์ประกอบ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้ขึ้น โดยเฉพาะในขั้นที่ 4 สร้างผลงานชำนาญการสื่อสาร ที่ครูเริ่มลดบทบาทลง ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และขั้นที่ 5 สรุปผลการปฏิบัติให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งครูได้ลดบทบาทลง ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีอิสระโดยการจับคู่กับเพื่อนและแลกเปลี่ยนผลงานกับเพื่อนเพื่อประเมินการเขียนและให้ข้อเสนอแนะ แลกเปลี่ยนความคิดและภาพรวมของการประเมิน และให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการสื่อสาร ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 และขั้นที่ 5 นี้ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ในการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้แสดงความคิดเห็น ได้ใช้คำพูดในการสื่อสาร ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการยอมรับและทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม ซึ่งเป็นการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑิรา อึ้งน้อย, รัชฎาญจน์ ทองถาวร และไพบูลย์ อุปโน (2561) ที่พบว่า จากการศึกษาการพัฒนาจิตรู้เคาฟของเด็กปฐมวัยในบริบทพุทธธรรม นักเรียนมีการแสดงให้เห็นถึงการเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองและของผู้อื่น ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วย

การให้เกียรติยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงการอยู่ร่วมกันและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้ และพฤติกรรมด้านจิตรู้เคาฟของเด็กรวมวัยกลุ่มเป้าหมายมีการพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ รัฐพงษ์ เงินดี (2566) ที่พบว่าหลังเรียนด้วยกิจกรรมพัฒนานักเรียนเพศวิถีศึกษาหลังสมัยใหม่ นักเรียนมีจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยช่วยส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและจิตรู้เคาฟของนักเรียนไปพร้อมกันผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น

2.3 องค์ประกอบที่ 3 สามารถทำงานร่วมกับคนที่มีความแตกต่างกันได้ มีผลการประเมินจิตรู้เคาฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ซึ่งเมื่อแปลผลถือว่านักเรียนมีจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้าตัวอย่าง และขั้นที่ 4 สร้างผลงานขานาญการสื่อสารได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนและได้เรียนรู้บริบทการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Gardner (2006) ที่ได้กล่าวถึงวิธีการปลูกฝังจิตรู้เคาฟว่า สามารถทำได้โดยพยายามทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังหรือสถานภาพ รวมทั้งมีการพัฒนาความสามารถในการให้อภัย ทั้งนี้พบว่า การที่ครูผู้สอนช่วยเลือกประเด็นสังคมร่วมสมัยให้นักเรียนในการใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความหลากหลายของความคิดและมุมมองต่อประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมจิตรู้เคาฟในองค์ประกอบที่ 3 นี้ได้

2.4 องค์ประกอบที่ 4 รับฟังความคิดของบุคคลอื่นที่แตกต่างกับความคิดของตนเองอย่างเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น มีผลการประเมินจิตรู้เคาฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ซึ่งเมื่อแปลผลถือว่านักเรียนมีจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ดังจะเห็นได้ในขั้นที่ 2 ศึกษาค้นคว้าตัวอย่าง ที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และในขั้นที่ 5 สรุปผลการปฏิบัติให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่ให้นักเรียนได้ให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การรับฟังความคิดของบุคคลอื่นที่แตกต่างกับความคิดของตนเองอย่างเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีจิตรู้เคาฟในองค์ประกอบที่ 4 นี้อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ นันทพร ปัญญา (2563) ที่ได้กล่าวว่า จิตรู้เคาฟ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกและแนวโน้มพฤติกรรมที่มีลักษณะยอมรับ ชื่นชม ชื่นชอบ เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่มและมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคล และปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยการให้เกียรติ เปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากของตนเอง สามารถทำงานหรืออยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.5 องค์ประกอบที่ 5 เข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างบุคคล และสังคมรวมถึงตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา มีผลการประเมินจิตรู้เคาฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ ซึ่งเมื่อแปลผลถือว่านักเรียนมีจิตรู้เคาฟอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยจำนวน 5 ขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างและปัญหาสังคมอย่างเป็นขั้นตอน ผ่านบทบาทความช่วยเหลือของครูที่ใช้คำถามกระตุ้นคิด แนะนำบทอ่าน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เสริมแรงทางบวก และคอย ๆ ลดบทบาทลงเมื่อนักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ทั้งนี้พบว่า การใช้ประเด็นสังคมร่วมสมัยเป็นสื่อและบทอ่าน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จัก ไกล่ชิดและเข้าใจถึงสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ ผ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม ปัญหาสังคม และแนวทางการแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับ Oxfam (2009) ที่ได้กล่าวว่า ประเด็นสังคมร่วมสมัย เป็นที่สนใจ มีผลกระทบและกระตุ้นให้เกิดการถกเถียง ตั้งคำถามเกี่ยวกับค่านิยมหรือความเชื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนเกิดความเข้าใจในประเด็นสังคมร่วมสมัย นักเรียนจะเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างบุคคลและสังคม รวมถึงตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้

จากผลการศึกษาจัดรู้เฝ้าระวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของจัดรู้เฝ้าระวัง ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ทุกองค์ประกอบ ซึ่งเมื่อแปลผลพบว่านักเรียนมีจัดรู้เฝ้าระวังในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบเช่นกัน อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย ที่ครูได้มีบทบาทในการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกอย่างมีจัดรู้เฝ้าระวัง ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนแต่ยังส่งเสริมการพัฒนาจัดรู้เฝ้าระวังของนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. จากผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยพบว่า ในขั้นตอนที่ 3 แนะนำแนวทางปฏิบัติรายบุคคล แสดงให้เห็นว่า การที่ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลควบคู่กับการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสมรรถนะการสื่อสารได้เร็วขึ้น
2. จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารในองค์ประกอบที่ 1 การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุด ดังนั้นครูผู้สอนอาจเพิ่มกิจกรรมและเนื้อหาเพื่อเน้นให้นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาการรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารในองค์ประกอบที่ 1 สูงขึ้น
3. จากผลการศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยพบว่า จัดรู้เฝ้าระวังของนักเรียนในองค์ประกอบที่ 1 มีเมตตา คิดเชิงบวกและแสดงออกอย่างให้เกียรติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุด ดังนั้นครูผู้สอนอาจเพิ่มการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน มีเมตตา คิดเชิงบวกและแสดงออกอย่างให้เกียรติ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีจัดรู้เฝ้าระวังในองค์ประกอบที่ 1 นี้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัย ในการพัฒนาด้านอื่น ๆ เช่น สมรรถนะการคิดขั้นสูง จิตสร้างสรรค์ จิตจริยธรรม เป็นต้น
2. ควรมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ร่วมกับประเด็นสังคมร่วมสมัยในประเด็นอื่น ๆ เช่น ประเด็น Cyberbullying ประเด็น Mental Health ประเด็นความเหลื่อมล้ำในสังคม เป็นต้น
3. ควรมีการเพิ่มการช่วยเหลือในเทคนิคสแกฟโฟลด์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การให้คู่มือ การแนะนำแหล่งเรียนรู้ การโน้มน้าวใจหรือสร้างแรงกระตุ้น การลดกิจกรรม การใช้กราฟิกช่วยคิด เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมล โพธิเย็น. (2547). รูปแบบการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาร์ชิกและวิธีการแบบสแกฟโฟลด์. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตร.
- กุหลาบ ขำขันมะลี. (2565). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในรายวิชาการงานอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบปรังภายใน. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เกศแก้ว คงคล้าย. (2562). ผลของการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ต่อความสามารถในการอ่าน ทำนองเสนาะและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณพนธ์ศึกษาศาสตร์-มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยวัฒน์ บรรวดีนครเศรษฐ์. (2559). ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้. วารสาร วิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 3(2), 154-179.
- ธนาธิป แสงเงิน (2567). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค โอ เค ไฟว์ อาร์ ร่วมกับเมตาเวิร์สเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและการรวมพลังการทำงานเป็นทีมในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภัก รุ่งกลัด. (2565). การพัฒนาความสามารถการเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเขียนสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ตัวแบบร่วมกับวิธีสแกนโฟลด์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นันทพัชร ปัญญาภู. (2563). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านหนองหล่มจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ สอน, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิพัทธา อินทรักษา. (2560). การเล่าเรื่องประเด็นสังคมผ่านคลิปวิดีโอบนสื่อออนไลน์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปณิชา เดชโรจนัย. (2566). การสื่อสารประเด็นสังคมร่วมสมัยของละครไม่มีบทพูดในเทศกาลละครกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผการัตน์ ไยทอง. (2559). การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างจิตหาลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีระพล ชูศรีโณม. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณฑิรา อึ้งน้อย, รัชฎาญจน์ ทองถาวร และไพบุลย์ อุปโน. (2561). การพัฒนาจิตรู้เคารพของเด็กปฐมวัยในบริบท พหุวัฒนธรรม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 22(3), 177-190.
- มยุรา กล่อมเจริญ. (2559). การใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีสแกนโฟลด์เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐพงษ์ เงินดี. (2566). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพศวิถีศึกษาหลังสมัยใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 1(2), 3-14.
- สมเกียรติ อินทสิงห์. (2558). การพัฒนาชุดฝึกสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับนักเรียน กลุ่มเสี่ยงโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลด์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). สมรรถนะการสื่อสาร. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <https://cbethailand.com>.

Gardner, H. (2006). *Five minds for the future*. Boston: Harvard Business School Press.

Oxfam. (2006). *Teaching Controversial Issues*. www.oxfam.org.uk

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.
๒